

Utøya

Contributed by
Tuesday, 24 January 2012
Last Updated Tuesday, 24 January 2012

Når havet trekker seg tilbake

«Folkehavet» er i ferd med å trekke seg tilbake i hele den vestlige verden. Barneskrik og barnelatter er i ferd med å dø ut. Det er stille før stormen. Få forstår ulykkestegnet. Nesten ingen er bekymret. Alt for mange tror på evolusjon og befolknings-eksplosjon. De skryter av sine såkalte moderne fremskritt – av kvinnefrigjøring, abort og sodomi.

Tidens tegn

Havet er som en drøm. Mange av oss elsker havet. Å vandre langs en strand oppleves ofte som paradiset på jord. Havet er fullt av liv og mat. Vi ville aldri ha klart oss uten. Havet er godt. Det har gitt mang en munn føde. Og det har gitt mang en trøtt sjel hvile.

Men havet tar også liv. Mange har fått sin grav der. En våt grav. For havet er ikke til å spøke med. Det er i besittelse av voldsomme og ødeleggende krefter.

Det fikk vi igjen erfare midt under julefeiringen for noen år siden. Et par hundretusen døde. Byer og landsbyer ble lagt øde i østen.

Havet er uten tvil godt. Men vi må lære oss til å leve med det ... i fred. Ellers kan det ødelegge oss.

Gud er som havet!

Da havet trakk seg tilbake i Thailand, var det mange turister som syntes det var gøy og spennende. De kunne jo løpe langt til havs på tørre landet. Det hadde de ikke opplevd før. Det var nyfikenhet.

Men plutselig kom flodbølgen. Med ødeleggelse og død. Tsunamien kom i all sin velde. Den var ustoppelig. Den kom brølende i en uhyggelig fart. Og la nesten alt flatt etter seg.

Havet trakk seg tilbake før flodbølgen kom. Det var mange som ikke forsto hva som skjedde. De forsto ikke tegnet. De oppfattet ikke signalet. De lo og smilte i det de sprang døden i møte. De forsto ikke advarselen. Som i Noahs dager.

Det blir sagt at noe lignende ikke kan skje på våre breddegrader. Det er en tvilsom sannhet. La oss ta ett eksempel:

«Folkehavet» er i ferd med å trekke seg tilbake i hele den vestlige verden. Barneskrik og barnelatter er i ferd med å dø ut. Det er stille før stormen. Få forstår ulykkestegnet. Nesten ingen er bekymret. Alt for mange tror på evolusjon og befolknings-eksplosjon. De skryter av sine såkalte moderne fremskritt – av kvinnefrigjøring, abort og sodomi.

At strendene blir tomme for lekende barn p.g.a. alt dette, spiller tydeligvis ingen rolle. At det er et illevarslende tegn, forstår kun noen få. Men flodbølgen kommer, den. Eldrebølgen slår snart inn over oss alle. Kulturer før oss har gått til grunne. Ruinene etter dem forteller at noe gikk forferdelig galt.

På en liten øy langt ut i havet i nærheten av episenteret for jordskjelvet som skapte nevnte tsunami, bor det et lite folk, en stamme på ca. 70 000 mennesker.

Om kveldene når de sitter rundt bålene sine og vinden suser svalt i palmene over dem, forteller de sine eldgamle historier, sine legender. En av disse handler om en kjempe-flodbølge, en tsunami. Den hadde nesten utryddet alle forfedrene deres fordi de for sent forsto hva som var i ferd med å skje.

Moralen i historien er at når havet trekker seg tilbake, er det et illevarslende tegn. Da bør alle søke tilflukt, da må alle løpe for livet ...opp i fjellene. (Salme 121,1-2)

Da havet nå trakk seg tilbake på nytt, visste de hva de skulle gjøre. De gjorde som de hadde hørt: Løp for livet opp i fjellene. Og da flodbølgen kom og skyllet landsbyene deres på havet, stod de selv på tørt land.

De fleste reddet livet! Og det gjorde de fordi de forsto tegnet og tok advarselen på alvor. Slik Noah og Lot gjorde. «For den dagen da Lot gikk ut av Sodoma, lot Gud det regne ild og svovel fra himmelen og ødela alle dem andre. Og da Noah gikk inn i arken, kom vannflommen og ødela alle dem andre. De som ikke ville gå i livbåten.» Luk 17, 26ff.

«Og som Noahs dager var, slik skal Menneskesønnens komme være. For likesom de i dagene før vannflommen åt og drakk, tok til ekte og gav til ekte, helt til den dagen da Noah gikk inn i arken, og de visste ikke av det før vannflommen kom og tok dem alle, slik skal det også være når Menneskesønnen kommer.

Da skal to menn være ute på marken, den ene blir tatt med, den andre blir latt tilbake. To kvinner skal male sammen på kvernen, den ene blir tatt med, den andre blir latt tilbake. Våk derfor! For dere vet ikke hva dag deres Herre kommer.»
Matt 24, 37-42 Ludvig Nessa